

Sygn. akt VI Gz 61/15

POSTANOWIENIE

Dnia 6 marca 2015 r.

Sąd Okręgowy w Rzeszowie VI Wydział Gospodarczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Andrzej Borucki

Protokolant: st. sekr. sądowy Joanna Mikulska

po rozpoznaniu w dniu 6 marca 2015 r. w Rzeszowie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa A. F.

przeciwko Ł. K.

o zapłatę

na skutek zażalenia pozwanego na postanowienie Sądu Rejonowego w P. V Wydziału Gospodarczego z dnia 7 stycznia 2015 r., sygn. akt V GC 153/13

postanawia:

1. zmienić zaskarżone postanowienie w ten sposób, że:

I. zasądzić od powoda A. F. na rzecz pozwanego Ł. K. kwotę 1.217 zł (jeden tysiąc dwieście siedemnaście złotych) tytułem kosztów zastępstwa procesowego,

II. oddalić wniosek w pozostałej części.

2. oddalić zażalenie w pozostałej części,

3. zasądzić od powoda na rzecz pozwanego kwotę 90 zł (dziewięćdziesiąt złotych) tytułem kosztów postępowania zażaleniowego.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem, Sąd Rejonowy w Przemyślu oddalił wniosek pozwanego o zasądzenie od powoda kosztów procesu.

Uzasadniając to orzeczenie, Sąd podał, że postanowieniem z dnia

19 sierpnia 2013 r. postępowanie w sprawie zostało prawomocnie umorzone, albowiem powód zgodnie z art. 505³⁷ § 1 kpc nie uzupełnił braków formalnych wniesionego pozwu, po skutecznym wniesieniu przez pozwanego sprzeciwu od nakazu zapłaty wydanego w elektronicznym postępowaniu upominawczym. Sąd stwierdził, że nie podziela stanowiska pozwanego co do tego, że

w przedmiotowej sprawie zaistniały podstawy do rozstrzygnięcia o kosztach procesu na rzecz pozwanego. Po wniesieniu sprzeciwu, który spowodował utratę mocy wydanego nakazu zapłaty w całości, powód nie uzupełnił braków

formalnych pozwu i sprawa nie była dalej rozpoznawana. Oznacza to, że brak jest podstaw do rozstrzygnięcia o kosztach procesu na rzecz pozwanego.

Zażalenie na powyższe postanowienie wniósł pozwany, wskazując jako wartość przedmiotu zaskarżenia kwotę 1.225 zł. Skarżący zarzucił Sądowi Rejonowemu:

1. naruszenie art. 108 kpc poprzez brak rozstrzygnięcia o kosztach procesu w orzeczeniu kończącym postępowanie w danej instancji,
2. obrazę art. 98 kpc poprzez jego niezastosowanie w sytuacji, gdy wobec nieusunięcia braków formalnych pozwu, powód jest stroną przegrywającą i tym samym, powinien zwrócić pozwanemu koszty tego postępowania.

Wskazując na powyższe podstawy zaskarżenia pozwany domagał się zmiany postanowienia i zasądzenia od powoda na jego rzecz kwoty 1.225 zł, z czego : tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego - 1.200 zł, tytułem zwrotu opłaty od pełnomocnictwa - 17 zł oraz wydatków w sprawie, tj. kosztów korespondencji w łącznej kwocie 8 zł. Żądaniem ewentualnym domagał się uchylecia postanowienia w całości i przekazania sprawy Sądowi Rejonowemu do ponownego rozpoznania.

Sąd Okręgowy, rozpoznając przedmiotowe zażalenie uznał je za zasadne. Zauważyć należy, że przepisy o elektronicznym postępowaniu upominawczym nie regulują w sposób wyczerpujący zasad rozpoznania sprawy po wniesieniu sprzeciwu od nakazu zapłaty wydanego w tym postępowaniu. Przepisy te, po przekazaniu sprawy do postępowania właściwego, dla zgłaszanego roszczenia mają zastosowanie tylko w zakresie wezwania do usunięcia braków formalnych pozwu oraz jego uzupełnienia w sposób odpowiedni dla postępowania, w którym sprawa będzie rozpoznana. Postępowanie po wniesieniu sprzeciwu od nakazu zapłaty wydanego w elektronicznym postępowaniu upominawczym odbywa się już na podstawie innych przepisów niż przepisy o elektronicznym postępowaniu upominawczym, z tym jednak zastrzeżeniem, że skutkiem nieusunięcia braków pozwu jest umorzenie postępowania (na podstawie art. 505³⁷ § 1 kpc), a nie zwrot pozwu.

Po wydaniu nakazu zapłaty w elektronicznym postępowaniu upominawczym jego odpis wraz z odpisem pozwu został doręczony pozwanemu, a więc sprawa ta była w toku. Zauważyć należy, że doręczenie pozwanemu odpisu pozwu wywołało skutki procesowe i materialnoprawne. Najważniejszym skutkiem procesowym jest zawisłość sprawy i od tej chwili pozwany może wdać się w spór co do istoty sprawy. Stan sprawy w toku trwa aż do momentu uprawomocnienia się orzeczenia kończącego postępowanie w sprawie (w niniejszym przypadku umarzającego postępowanie).

Pozwany wnosząc sprzeciw od nakazu zapłaty wydanego w elektronicznym postępowaniu upominawczym wdał się w spór co do istoty sprawy domagając się oddalenia powództwa w całości oraz żądając zasądzenia od powoda na swoją rzecz kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego.

Na skutek nieusunięcia braków pozwu, Sąd wydał postanowienie z dnia 19 sierpnia 2013 r., którym umorzył postępowanie i wobec braku zaskarżenia tego rozstrzygnięcia, orzeczenie w tym zakresie uprawomocniło się. Postanowienie to było orzeczeniem kończącym postępowanie w instancji, a tym samym, zgodnie z art. 108 kpc Sąd zobligowany był do rozstrzygnięcia o kosztach procesu. Rzeczą Sądu I instancji była też ocena wniosków stron w przedmiocie kosztów postępowania.

Oznacza to, że stanowisko Sądu Rejonowego wyrażone w postanowieniu, iż w niniejszej sprawie brak było podstaw do orzekania o kosztach na rzecz pozwanego było nietrafne.

Stosownie do przepisu art. 98 § 1 kpc, strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne dla celowego dochodzenia praw i celowej obrony. W niniejszym stanie faktycznym powód na skutek nieusunięcia braku formalnego pozwu doprowadził do przegrania sprawy w sensie formalnym, tj. wydane zostało postanowienie bez merytorycznego rozstrzygnięcia. Niemniej jednak stwierdzić należy z całą stanowczością, że to powód jest stroną przegrywającą sprawę, a w związku z tym to on powinien zwrócić pozwanemu koszty postępowania.

Mając na uwadze powyższe Sąd Okręgowy, działając na podstawie art. 386 § 1 kpc w zw. z art. 397 § 2 kpc zmienił zaskarżone postanowienie zasądzając je w pkt.1.II od powoda na rzecz pozwanego kwotę 1.217 zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego (1200 zł) i opłaty skarbowej (17 zł). Sąd nie uwzględnił wniosku pozwanego o zasądzenie kwoty 8 zł tytułem poniesionych wydatków – kosztów korespondencji, albowiem nie wykazał on faktu ich poniesienia (wysokości), o czym orzekł w pkt.II

Dlatego też Sąd Okręgowy oddalił również zażalenie w tym zakresie, na podstawie art. 385 kpc w zw. z art. 397 § 2 kpc, o czym orzeczono w punkcie 2.

O kosztach postępowania zażaleniowego orzeczono na podstawie art. 98 § 1 i 3 oraz art. 108 § 1 kpc.